

Dates importants de la vida de Sant Francesc Coll

18 de maig de 1812

Francesc Coll i Guitart neix a Gombrèn (el Ripollès).

Fill de Pere i Magdalena, fou l'últim de deu germans.

Quan Francesc va néixer, el poblet de Gombrèn, situat a uns nou-cents metres d'altitud, a l'abric d'unes muntanyes ben altes i als peus de Montgrony, tenia uns cinc-cents habitants.

19 de maig de 1812

Francesc rep les aigües baptismals a l'església parroquial de Gombrèn.

1 d'abril de 1816

Quan encara no té quatre anys, mor el seu pare.

17 d'agost de 1818

Rep el sagrament de la confirmació de mans del bisbe d'Urgell, Bernardo Francés y Caballero, natural de Madrid, al monestir de Santa Maria de Ripoll. En aquella ocasió, Francesc tingué l'oportunitat de contemplar una comunitat de religiosos benedictins i segur que, tant la cerimònia de l'administració del sagrament com el marc esplèndid de l'església i el monestir romànics de Ripoll, deixaren una bona empremta en la seva sensibilitat.

1822

La seva mare l'encaminà al seminari de Vic, on s'orientava a la formació sacerdotal i també s'admetien molts nens que no tenien altre mitjà d'accedir als estudis mitjans. L'Estat reconeixia oficialment els estudis del seminari.

1822-1827

Francesc segueix els estudis humanístics i manifesta una inclinació clara al sacerdoci.

Foren cinc anys d'estudi intens, alternant amb la catequesi i formació dels nens de Puigseslloses, on l'acollien.

1827-1830

Trienni filosòfic.

Cap al 1827 sent per primera vegada la crida a la vida religiosa dominicana, que fins aleshores no havia considerat mai. En endavant, però, ja no pot apartar de la ment la idea de ser dominic.

Té el pressentiment que passa alguna cosa greu a la seva mare i al cap de pocs dies rep una carta en què li comuniquen que el 9 de desembre de 1827 havia mort.

1830

En finalitzar els estudis de filosofia, Francesc demana l'ingrés als dominics de Vic, però l'enenen al convent de Girona.

1831

Hi fa el noviciat i a continuació estudia teologia fonamental.

Es compromet amb la professió religiosa com a frare dominic a Girona.

1833

Rep la tonsura, els ordes menors i el sotsdiaconat.

1834-1835

Continua la formació fins a acabar l'any acadèmic.

És ordenat diaca a Barcelona.

7 d'agost de 1835

Per la llei d'exclaustració ha d'abandonar el convent de Girona.

Se'n va a Vic, i torna a trobar una càlida acollida en l'estimada família de Puigseslloses. Tot i veure truncades les il·lusions que tenia, el seu ànim no decau.

1835-1836

Acaba els estudis de teologia al seminari de Vic.

El 28 de maig de 1836 és ordenat prevere a Solsona.

Primera missa a l'ermita de Sant Jordi de Puigseslloses, poc temps després. Resta a la casa de la família Coma.

1839

El bisbe de Vic l'envia uns mesos a Artés i després a Moià, on està gairebé quinze anys.

1848

Rep el rescripte de la Santa Seu amb el títol de missioner apostòlic. Donada la seva intensa activitat missionera, cap al 1850 deixa de ser coadjutor de Moià.

1850

És nomenat director del tercer orde de penitència de Sant Domènec per a tot Catalunya.

1852

Publica el llibre l'Hermosa Rosa.

1854

Atén els malalts de còlera de Moià.

15 d'agost de 1856

Funda la congregació de dominiques de l'Anunciata.

Així es complirien els seus desigs més importants: donar continuïtat al treball evangelitzador sense abandonar la gent i facilitar la vida religiosa dominicana a les noies sense recursos.

De dificultats no en van faltar! Els començaments foren durs, però la seva total confiança en la Providència i la gran tenacitat que tenia no deixaven lloc al defalliment.

Com a pare i fundador no va descuidar res.

1857

Com que el nombre de les postulants i novícies va creixent, compra una casa amb hort a Vic.

1858

És nomenat director del beateri de Santa Caterina de Vic.

1862

Publica *L'Escala del Cel*.

1863

S'edita la *Regla* o *Forma de viure de les germanes*.

1864

Per intercessió de la Mare de Déu es cura d'una malaltia greu.
endavant, amb

1869

Mentre predicava un novenari a Sallent queda cec per un atac de feridura. Continua el novenari, però en nous atacs, la salut se li va deteriorant.

1874

Subdelega les seves funcions com a director de la congregació.

1875

Després d'una llarga malaltia, mor santament el 2 d'abril, festa de Sant Francesc de Paula, el seu sant patró.

És enterrat al cementiri de Vic.

1888

Les seves restes són traslladades a l'església de la Casa Mare, on reposen fins avui.

1912

Se celebra el centenari del seu naixement.

1930

S'obre el procés ordinari informatiu per a la causa de beatificació.

1970

És declarat venerable per Pau VI.

1975-1976

Centenari de la mort del P. Coll. La congregació ho celebra.

1979

És beatificat per Joan Pau II, el 29 d'abril.
La seva festa se celebra el dia 19 de maig.

13 d'octubre de 1999

Trobada de família a Vic, a la casa mare, per a dues celebracions:
Desè aniversari de la beatificació del P. Coll.
Centenari de la mort de M. Rosa Santaeugenia, primera priora general.

2004

S'obre el procés del miracle per a la canonització

2008

Decret d'aprovació del miracle pel papa Benet XVI.

2009

L'11 d'octubre és canonitzat pel papa Benet XVI.

BEAT FRANCESC COLL

Un fundador que ha estat
molt gran i alhora molt petit.
D'esperit noble, com si dugués a les venes sang reial,
i senzill com un pagès.
Senyor dels seus propis desitjos
i servidor dels febles i vacil·lants.
Un prevere que no es va doblegar davant dels poderosos
i s'inclinà davant dels més petits.
Mestre bo per a les seves filles
i fidel deixeble del bon Mestre.

Pobre de mans suplicants
i missatger que feia el bé a mans plenes,
pare per la prudència dels seus consells
i nen per la confiança en els altres.
Un capellà que aspirava al més alt
i estimava el més humil.
Capdavanter animós en la lluita contra el mal
i mà tendra a la capçalera del malalt.
Exemple per als preveres del seu temps
i model per als d'avui.
Cridat primer al sacerdoci i després a la vida religiosa,
l'hagué d'abandonar quan estudiava teologia
arran de l'exclaustració del 1835.

Fundador d'una congregació les germanes de la qual eren cridades a seguir Crist
en la pobresa, castedat i obediència
en la vida apostòlica

Volia que les seves filles formessin una comunitat de vida en l'amor,
en la pràctica dels vots, la pregària, l'estudi,
i la missió apostòlica.
Edificada en Crist al servei del món,
la seva espiritualitat era eminentment dominicana.
Volia que la pregària comunitària i personal
fos el primer valor de la vida consagrada de les seves filles.

Les dominiques de l'Anunciata donen molta importància
a la litúrgia com a pregària de l'Església per excel·lència
que les associa a la lloança i al sacrifici de Crist.
La Mare de Déu en el misteri de l'Anunciació
és per a elles model de fe i disponibilitat
per a escoltar i acollir la Paraula de Déu.
La vida comunitària i l'estudi sapiencial
són característics de la congregació fundada pel pare Francesc Coll.

El fundador volia que la tasca apostòlica de les seves filles
fos l'educació cristiana en les seves múltiples manifestacions:
educació, catequesi, promoció de la dona, pastoral juvenil,
assistència sanitària, grups de reflexió i altres activitats
en bé de tots.

Una congregació oberta als altres,
per potenciar la fraternitat que s'ha de basar en Déu,
que és l'Amor inicial i que fa una família eclesial.
Donen una gran importància a l'estudi com a mitjà eficaç
per a endinsar-se en el coneixement de Déu,
dels homes i del món, per a dur a terme la missió apostòlica
que és anunciar el missatge de salvació.

Un home d'una immensa intimitat espiritual,
amb una inefable dimensió contemplativa i adoradora.
El beat Francesc Coll va ser, durant tota la vida,
dispensador d'alegria
i acostumat al patiment;
font inesgotable de santedat,
transparent en els pensaments,
sincer en les paraules,
amic de la pau.

Fundador de les dominiques de l'Anunciata,
congregació que ha merescut la confiança
de Déu i de l'Església,
i l'estimació dels que s'hi apropen.

José Laguna Menor, prevere

Dominiques de l'Anunciata, C/ La Granja, 5 - 28003 MADRID